καὶ ἐπιχείρησον δὺν ὑγιείᾳ καὶ εὐεξίᾳ πᾶσιν ποιεῖ τῶν πρώτων
ἀνδρῶν ἐκείνων καὶ μακαρίων ἐγὼ ἀγήρᾳ καὶ μακαρίαν δύ-
ζωμι. ἀλλὰ δοὶ μὲν τῷ γαναγιωτάτῳ μοι πατρὶ καὶ πορίῳ
πορίῳ τ' ἄλλα καὶ πολλάκις πολλὰ τὰ ἔλη καὶ πᾶσα ἐνεῦ-
δοῦ λοχία. ἡμῶν δ' ἵνα μὴ τῶν ἡμῶν ἐπιδάβοιτο, ὡς μὴ δύ-
ναμαγὴν παρομιῶν τοιγαρέναν ἐγὼ παρομίαν ὀφειδέναν
ἢ ὃν καὶ ὁ δοξὸς πικέων ἐπιδάβοιτο γαναγίων, ἐμαυτῷ-
ος ἔλκηνος, δύγγαγελος μὲν περὶ τοῦ πατήκοντος,
τί δέ ὃν ἔσιν, ἐμαρτοῦ ἐκοντος ~~δύτα~~ δοῦ ἐοῦ δύγγελ-
ματος ὄφελόν ἂν εἴη ἐγὼ παρομίαν ἢ λαβοῦσα ἄνωθεν
ἔχομεν.

Παρομία τοίνυν ἐσὶ λόγος ἐπιπαλύτων τὸ δαβὸς ἀδαβίᾳ
ἢ ὃ ἀμηχάνων πραγμάτων ὀφαίνων πράγματα νομὰ ἢ ἐπι-
πλοκὴν ἐπὶ τὴν λύσιν ἐπιφαίνων. καὶ ἔλεγόν τοῦτον
τὸν ὄν. Παρομία ἐσὶ, δίγγυμα παροιμιῶν ἢ ἔγμα ἐπιγρα-
φόμενον ἐν τῇ λεγόμενῃ τῶν γε ἀλλῶν ἀπὸ τινῶν τινῶν
καὶ ὀλίγων, ἐφ' ὅποια τάττω καὶ πάσῃ συνταλμβάνειν
δυνάμενον. ἢ λόγος ἐπιτηδειότατος τοῖς ἡμᾶς καὶ τὴν
ἀνθρωπίνην ζωὴν κατὰ τὸ ἦθος τῶν ζώντων. καὶ ἔλεγε δὲ
τοῦτο. Παρομία ἐσὶ λόγος ὀφέλιμος ἤτοι ἐπιφθεγγό-
μενος πατρικὰ πολὺ τὸ λεγόμενον ἔχων ἐν ἑαυτῷ. ἢ λό-
γος παραδεκτικὸς παρὰ πᾶσαν τοῦ βίου τὴν ὁδὸν λεγο-
μένων. διαφέρει δὲ τοῦ αἴνου. ὅτι ὁ μὲν αἶνος ἐσὶ λό-
γος μυθικὸς, ἐπιφερόμενος ἀπὸ ἀλόγων ζώων ἢ φυτῶν πρὸς
ἀνθρώπων παιδείαν. ἢ λόγος ὠφελιμὸς ἤτοι παραδεκτι-
κὸς ἐκ διηγορευμάτων καὶ πλοκῆς λογικῶν συγκροτού-
μενος. ἢ παροιμία ἐξ ἁπλουμένη μετὰ διηγήσεως ἀπαρ-
τίζουσα τὸ νοούμενον. ἢ λόγος πάλιν ἀνα πάλιγκιν μυθι-
κὴν ἀπὸ ἀλόγων ζώων ἢ φυτῶν πρὸς ἀνθρώπους ἐρχόμε-
νος. ὡς φησὶ λέσβιος ὁ ἔξηκος ἐν τῷ π περὶ παροιμι-
ῶν ὃν ἀπὸ καὶ ἀλόγων ζώων οἷ παρ' ἑκάστῳ λόγῳ. δι-
νοός τις ἀνθρώπων ὧδε, ὡς ἄρ' ἀλώπηξ πάσῃ ξυναντῆ-
σαντο καὶ ὁ ἐχῖνος. καὶ πάλιν ἐρεῶ τὸν ὑπὲρ ἄκρον ὃν ὁ
ἀμφοτέρην ἀχνοῦσαν ὀνοτάζη ἢ ἐπιφέρει, πάντως
ἢ ἄγριον ὑποπτεύειν τι ἔθος ἂν ἐσχάτην. ὡς ἄρ' ἀλώ-
πηξ παρὰ λῆ δυνηθῆτο τοῦτον ἔχουσαν. καὶ ἡδέως

Νῦν δ' ἄκρον βασιλῆα ἐρεῶ νοέειν καὶ ἀοιδοῖς
Ὃς δ' ἤρης προβέβουλεν ἀηδόνα ποικιλόφρονα.

ἀπὸ δὲ ζώων, ὡς ἔχει τὸ τοῦ κεφαλληνίου, ἔλεγε δὴ τὸν ἄκρον,
ἢν ποτε ἐπαίνω διήγημ ἐλαία γάμος οἱ τὰλλα λυδοὶ λέγ-
ουσι δάφνη. ἡ δὲ παροιμία ἢν ἀπὸ κεφαλαίου ἐπὶ τὸ χεῖρον
ἀναφορὰν ἔχει, ἐν δάβδῳ τοῦ αἴνου. καὶ ἢν ἔξω τῶν ἐνδεχομέ-
νων παιδαβὴν. ἔσον πάντα βοῦς ποιεῖ βοτάνην. καὶ ἄκρους
ἐπὶ ἀνδρεσήμοις. ἔτοιμο λογεῖται δὲ ὁ μὲν αἶνος παρὰ τὸ αἰ-
νῶ τὸ ἐπαινῶ καὶ διαχέω. ἰαίνεται γὰρ καὶ διαχέεται ἡ ψυχὴ ἀκού-
οντες τῶν τοιούτων λόγων. ἴασος καὶ ἀφαιρέσει αἶνος. ὁ δὲ ἐν
ἀγορᾷ τῶν τοιούτων λόγων. ἄμμος ἴασι δὲ ἀφ' ἑνὸς τό-
πος. ἡ δὲ παροιμία ἐν τῷ παρὰ προσθήκως καὶ τοῦ ὅτι ἡ ὁδός. παρ-
οιμία καὶ παροιμία ἤτοι τὸ παροδικὸν ἐρίσματα τὰ καὶ διήγημα.
ἐν γὰρ τῇ ἀρχῇ ἔλι τῶν τριῶν λόγων οὐδῶν διὰ τὸ τοὺς ὁδίτας
τοὺς μὴ ἄκοπα πάντων τῷ μὴ γινώσκειν πόδον τῆς ὁδοῦ διήνυσαν
καὶ τὶ λαίνεται τὰ νῦν προβάγοσεύοντα μᾶλλα πρὸς ἕκαστον
τόπα ὑγιεῖα καλόμενα οἱ παλαιοὶ ἀπὸ τινὰς τῆς ὁδοῦ τὸ τοὺς
ἐλινδεῖσθαι. καὶ τοῦτο ἐπιγραφοῦ τινα ἡμῖν ἐπιφέρεται. τοῦτο δὲ ἔσον
δυοῖν ἕνεκα. τοῦτο γνωρίζειν τὸν ὁδοιπόρον τῆς ὁδοῦ τὸ πόδον καὶ τὸ
ἀναγινώσκοντα τὸ ἐπιγεγραμμένα καὶ τὴν περὶ τούτου διήγησιν
καὶ ἀγιγνόμενον τῇ παρὰ τὰ ἐπιφερόμενα. περιέχει δὲ καὶ οἰκο-
δομὴν ὑδάτων καὶ πάντων ἐπανορθώσιν καὶ τῶν ἐρειπίων πυκνὸ-
τὸ δήνας. περὶ μὲν οὖν ἐλευθερολογίας καὶ διαφορᾶς αἴνου καὶ
παροιμίας ἔλι τὰ περὶ τῶν ἐρῶν τοῦδε λόγων ἔχοι ἂν καὶ
ἄλλα πλανάγε ὅπως εἰρήσεται τοιάδε.

---

http://digital.slub-dresden.de/ppn346252326/35